

get trykkende Forhold for en Mand, nu at skulle overtage efterhaanden at indvinde, hvad der saaledes er blevet udlagt af ham, og overtage det med den Risiko, at han maaskee ved en tidligere Afræden eller ved uheldige Aar turde gaae Glip af det Altsammen, eller dog af det Betydeligste deraf. Det forekommer mig overhovedet, at her er et af de Tilfælde, hvor Klarhed er i høieste Grad ønskelig, og at Klarheden her ikke tilveiebringes ved noget betydeligt, jeg tør sige, ikke engang ved noget virkelig Offer, naar man dog ligefrem maa tilstaae og erkjende, at denne Sum tilkommer ham, og lægger Mærke til, at dermed er saa engang for alle hans Fordring fra Fortiden for bestandig hævet.

Eeth: Skjøndt det ærede Udvalg, som har havt det forelagte Lovudkast til Behandling, ikke har fundet sig foranlediget til at udtale en nærmere Kritik og gaae ind paa en nøiere Bedømmelse af det Princip, der ligger til Grund for det Bøgitdgaardste Institut, vil jeg dog tillade mig et Par Bemærkninger i saa Henseende. Hensigten med dette og lignende Instituter er naturligtviis hovedsagelig pædagogisk, og det har altsaa til Maal at bevirke, at forsømte og tildeels forvildede og fordærvede unge Mennesker udryddes af deres tidligere uheldige Omgivelse, og i det Hele taget søge at oprette, hvad en tidligere forsømt Opdragelse har ladet tilbage at ønske. At saadanne unge Mennesker tillige søges meddeelte gavnlige Kundskaber og foreløbig Indstigt i en eller anden nyttig Haandtering, maa vel ansees for en underordnet, om end ikke uvigtig, Bihensigt. Men at dette Princip i pædagogisk Henseende og under de nærværende Forhold ikke kan ansees for heldigt, og vanskeligt leder til Opnaelsen af det tilsigtede Gode, troer jeg ligger i Sagens Natur. Saaledes at holde en Flok forsømte, forvildede og tildeels fordærvede unge Mennesker sammen, hvor den gjensidige Paavirkning fremdeles fortsættes, hvor en forkeert point d'honneur gjør sig kun altsfor meget gjældende og foranlediger Udfeielser i Ord og Gjæringer, lægger, mener jeg, store Hindringer i Veien for et godt Resultat i saa Henseende. Hvad er det derimod, som saadanne unge Mennesker især trænge til? Saa-

vildt jeg kan oversee Sagen, trænge de især deslesshed til aandelig Ro, de trænge til at udryddes af tidligere fordærlige Bekjendtskaber og skadelig Omgang, de trænge til at vænnes til stille og rolig Virksomhed, til at faae Smag paa Familielivets stille Virksomhed og til at søle Velvillie og Hengivenhed for et saadant engere Samsunds Medlemmer. Men at dette vanskeligt, ja næsten umuligt, kan finde Sted under Forhold som de heromhandlede, troer jeg Enhver gjerne vil indrømme mig. Kunde disse unge Menndsker derimod i en ung Alder, og jo yngre jo hellere, udsættes hos stikkelige og velvillige Bondefamilier, hvor de saa at sige kunde groe sammen med Familjens Medlemmer, hvor de kunde fatte Godhed og Hengivenhed for disse, og saaledes paa den naturlige Maade opdrages og foræbles og læres til gavnlig Virksomhed, skulde jeg ikke tage i Betænkning at erklære dette for langt ønskeligere; og at en saadan Anbringelse hos stikkelige og ordentlige Bondefamilier ikke vilde være forbunden med store Vanskeligheder paa en Tid, da en større Arbeidskraft savnes paa mange Steder, da Folkelønnen, som bekjendt, er steget saa betydeligt, det lærer os ogsaa den Omstændighed, at Communerne slet ikke have Vanskelighed ved endogsaa mod en moderat Betaling at faae Fattiglemmer anbragte hos stikkelige og ordentlige Bondefamilier. Naar nu hertil kommer, at det Pengebeløb, som deels allerede har været anvendt og deels søges anvendt til hiint Omed i nærværende Tilfælde, forholdsvis ikke er ubetydeligt, saa at samme, anvendt paa den af mig antydede Maade, kunde aadne Veien endogsaa for Valget af de ønskeligste Pladser hos saadanne Bondefamilier, saa at der kunde være den største Garantie for et heldigt Resultat, saa skønner jeg ikke rettere, end at denne Bei til at føre forsømte og tildeels fordærvede unge Mennesker tilbage til gode Sæder og god Opdragelse og saaledes gjengive Samsundet nyttige Borgere, vil være langt at foretrække og føre til et langt stikkere Udbytte, end hvad der formeentlig kan opnaaes ved et saadant Institut som det her omhandlede.

S. Sørensen: De Udtalelser, vi have hørt af den sidste ærede Taler, bestyrkte mig i den Formening, jeg allerede tidligere har havt,